Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Stalna služba u Ivancu
Ak. Mirka Maleza 3

Poslovni broj: Povrv-135/2024-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sutkinji toga suda Nataši Sever, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja VARTOP d.o.o., OIB:91016122289, Ulica Stanka Vraza 6 A, Varaždin, zastupanog po punomoćniku Ivi Pavličeku, odvjetniku iz Varaždina, protiv tužnih Zorana Sveteca, OIB:69152257694 i Violete Svetec, OIB:86633530567, Zagrebačka ulica 13/2, Varaždin, oboje zastupani po punomoćnici Bojani Marčelan, odvjetnici iz Varaždina, radi isplate, nakon zaključene glavne rasprave 21. listopada 2026., održane u nazočnosti punomoćnice tužitelja Ivone Kolac, odvjetnice iz Odvjetničkog društva Pavliček, Ergarac i Medved iz Varaždina te tuženika uz punomoćnicu Bojanu Marčelan, odvjetnicu iz Varaždina, a u odsutnosti uredno pozvane tužene na ročištu za objavu i uručenje presude 25. studenoga 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jelene Valdec Plantak, Varaždinska 8, Novi Marof, poslovni broj Ovrv-1844/2024 od 30. travnja 2024. godine, i to u dijelu u kojem je naloženo tuženicima Zoranu Svetecu, OIB: 69152257694, Zagrebačka 13/II, Varaždin i Violeti Svetec, OIB: 86633530567, Zagrebačka 13/II, Varaždin, solidarno isplatiti tužitelju VARTOP d.o.o., OIB: 91016122289, Varaždin, Ulica Stanka Vraza 6A: iznos od 1.107,49 EUR (tisućustosedameura i četrdesetdevetcenti), zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 25. 11. 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jelene Valdec Plantak, Varaždinska 8, Novi Marof, poslovni broj Ovrv-1844/2024 od 30. travnja 2024. godine u dijelu u kojem je naloženo tuženicima Zoranu Svetecu, OIB: 69152257694, Zagrebačka 13/II, Varaždin i Violeti Svetec, OIB: 86633530567, Zagrebačka 13/II, Varaždin, solidarno isplatiti tužitelju VARTOP d.o.o., OIB: 91016122289, Varaždin, Ulica Stanka Vraza 6A, iznos od 181,20 EUR, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 1. veljače 2024. godine pa sve do isplate te se utvrđuje da je tužba sa tužbenim zahtjevom tužitelja u tom dijelu povučena.

III. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jelene Valdec Plantak, Varaždinska 8, Novi Marof, poslovni broj Ovrv-1844/2024 od 30. travnja 2024. godine u odnosu na ovršni trošak, kao i na zatezne kamate na pojedinačno dospjele iznose od dospijeća pa do 24. 11. 2026. u kojem dijelu se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženicima Zoranu Svetecu, OIB: 69152257694, Zagrebačka 13/II, Varaždin i Violeti Svetec, OIB: 86633530567, Zagrebačka 13/II, Varaždin, solidarno naknaditi tužitelju VARTOP d.o.o., OIB: 91016122289, Varaždin, Ulica Stanka Vraza 6A, trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 898,96 eura (osamstodevedesetosam eura u devedesetšest centi), sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude 25. 11. 2026. pa sve do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donijetom po javnom bilježniku Jeleni Valdec Plantak iz Novog Marofa broj Ovrv-1644/2024 od 30. 04. 2024., određena je ovrha radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi, ovršenici, po punomoćnici, pravodobno su podnijeli prigovor 28. 05. 2024. (list 25-26 spisa), u kojem su naveli da navedeno rješenje o ovrsi osporavaju u cijelosti, kako u osnovu, tako i u visini, da je iz isprave „Pregled otvorenih stavaka kupaca (dospjelo do 05.02.2024.)” koja je ovršenicima dostavljena uz rješenje o ovrsi, razvidno da je predmet ovrhe potraživanje ovrhovoditelja po ukupno deset računa za isporučenu toplinsku energiju za grijanje i pripremu potrošne tople vode (PTV), da na račun broj 2561 od 30.04.2022., koji je dospio na naplatu 20.05.2022. izjavljuju prigovor zastare, osporavali su da bi njihova odgovornost za dug prema ovrhovoditelju, kad bi isti postojao, bila solidarna, da utuženi računi nisu osnovani, da je trošak energije za grijanje i trošak energije za pripremu PTV obračunat suprotno ugovoru koji su suvlasnici zgrade Zagrebačka 13, Varaždin sklopili s ovrhovoditeljem 01.02.2014., da je na utužene račune izjavljen prigovor.

3. Na prigovor tuženih (ovršenika), tužitelj (ovrhovoditelj) se očitovao u podnesku od 10. rujna 2024. (list 41-54 spisa) te je prvenstveno istaknuo kako osporava sve navode tuženika iznesene u prigovoru, osim istaknutog prigovora zastare u dijelu koji se odnosi (samo i isključivo) na potraživanje u visini od 181,20 EUR koje proizlazi iz Računa br. 2561-1-101 od 30. travnja 2022. godine (u tom računu naznačeno u kunskoj vrijednosti od 1.365,26 HRK) zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 1. veljače 2024. godine pa sve do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te u tom dijelu

povlači tužbeni zahtjev. Tužitelj je naveo da se tražbina tužitelja iz tješenja o ovrsi odnosi na dospjele, a neplaćene račune s osnove usluga tužitelja pružene u mjesecu travnju 2022. godine (za koji dio je tužbeni zahtjev povučen) te u razdoblju od travnja 2023. godine do prosinca 2023. godine za stan broj 14 na adresi Zagrebačka 13/II, Varaždin, šifra kupca 3216, u vlasništvu ovdje tuženika, i to na:
−76. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-76), u naravi trosobni stan na III. katu koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaone, WC-a, predsoblja i lođe, ukupne površine od 76,75 m2, a koji je posebni dio nekretnine, temeljem odredbi članaka 66. - 69. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, neodvojivo povezan sa suvlasništvom cijele nekretnine oznake kč.br. 2723/2, ZAGREBAČKA ULICA, STAMBENA ZGRADA, VARAŽDIN, ZAGREBAČKA ULICA 13, ukupne površine 1.267 m2, upisane u zk.ul. 14498, k.o. VARAŽDIN (dalje u tekstu: „Stan“) a koji Stan glasi na I-tuženika u ¼ dijela i II-tuženu u ¾ dijela, da su se računi obuhvaćeni donesenim rješenjem o ovrsi odnosili na cijenu toplinske energije za razdoblje od:
− 01.04.2022.god. do 30.04.2022.god. u iznosu od 181,20 EUR (tj. 1.365,26 HRK), temeljem Računa br. 2561-1-101 od 30. travnja 2022. godine, za koji je iznos tužitelj povukao tužbeni zahtjev;
− 01.04.2023.god. do 30.04.2023.god. u iznosu od 189,69 EUR (tj. 1.429,22 HRK), temeljem Računa br. 3234-1-101 od 30. travnja 2023. godine;
− 01.05.2023.god. do 31.05.2023.god. u iznosu od 134,69 EUR (tj. 1.014,82 HRK), temeljem Računa br. 3955-1-101 od 31. svibnja 2023. godine;
− 01.06.2023.god. do 30.06.2023.god. u iznosu od 123,66 EUR (tj. 931,72 HRK), temeljem Računa br. 4805-1-101 od 30. lipnja 2023. godine;
− 01.07.2023.god. do 31.07.2023.god. u iznosu od 138,75 EUR (tj. 1.045,41 HRK), temeljem Računa br. 5539-1-101 od 31. srpnja 2023. godine;
− 01.08.2023.god. do 31.08.2023.god. u iznosu od 120,38 EUR (tj. 907,00 HRK), temeljem Računa br. 6314-1-101 od 31. kolovoza 2023. godine;
− 01.09.2023.god. do 30.09.2023.god. u iznosu od 138,84 EUR (tj. 1.046,09 HRK), temeljem Računa br. 7210-1-101 od 30. rujna 2023. godine;
− 01.10.2023.god. do 31.10.2023.god. u iznosu od 105,25 EUR (tj. 793,01 HRK), temeljem Računa br. 7960-1-101 od 31. listopada 2023. godine;
− 01.11.2023.god. do 30.11.2023.god. u iznosu od 129,58 EUR (tj. 976,32 HRK), temeljem Računa br. 8881-1-101 od 30. studenog 2023. godine i
− 01.12.2023.god. do 31.12.2023.god. u iznosu od 26,65 EUR (tj. 200,79 HRK), temeljem Računa br. 9743-1-101 od 31. srpnja 2023. godine.
Tužitelj je pojasnio pravnu osnovu, navodeći da je tužitelj, kao kupac toplinske energije kako je taj pojam definiran mjerodavnim Zakonom o tržištu toplinske energije, zastupan po tadašnjem direktoru Zoranu Svetecu, ovdje I - tuženiku i suvlasnici stambene zgrade na adresi Zagrebačka 13/I i Zagrebačka 13/II, Varaždin, zastupani po ovlaštenim predstavnicima suvlasnika Miroslavu Novaku, OIB: 49140172897 i Jadranki Liber, OIB: 81745758302, kao krajnji kupci, sklopili su dana 1. veljače 2014. godine Ugovor o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 (dalje u tekstu: „Ugovor“), koji uz svoj prigovor dostavljaju i sami tuženici, da je u vrijeme sklapanja Ugovora, upravo I - tuženik bio zakonski zastupnik (direktor) tužitelja te da je predmetni Ugovor i osobno potpisao u ime tužitelja pa da je I - tuženik bio i morao biti upoznat sa svim pravima tužitelja i obvezama koje iz takvog Ugovora proizlaze za krajnje kupce, kao i

s načinom obračuna potrošnje toplinske energije, tj. formiranjem cijene za usluge koje pruža tužitelj, da su osim navedenog Ugovora, ugovorne strane sklopile i 6 (šest) aneksa Ugovora kojima su pretežito produljivale trajanje Ugovora, s time da je posljednji, 6. aneks Ugovora, sklopljen na neodređeno, da s obzirom na to da tuženici prigovaraju načinu obračunavanja troška energije za grijanje i troška energije za pripremu potrošne tople vode (PTV), paušalno navodeći da su isti obračunati suprotno Ugovoru, tužitelj ističe kako je navedeno uređeno čl. 4. Ugovora, i to na sljedeći način:
„Ugovorena cijena toplinske energije sastoji se od troškova snage, troškova energije za grijanje i troškova energije za pripremu potrošne tople vode (dalje: PTV).
Troškovi snage izračunavaju se umnoškom priključne snage i ugovorene cijene elemenata snage, kao fiksne mjesečne naknade, koja iznosi 20,00 kn/kW/mj uvećano za PDV. Troškovi snage, kao fiksni dio cijene toplinske energije, plaćaju se svih 12 (dvanaest) mjeseci u godini.
Troškove energije, kao cijenu isporučene toplinske energije u mjesečnom razdoblju, krajnji kupci toplinske energije plaćat će kupcu toplinske energije u iznosu od 0,44 kn/kWh, uvećano za PDV.
Cijena se primjenjuje od 01. veljače 2014. godine.“
Tužitelj je istaknuo kako je već u samom Ugovoru predviđena mogućnost promjene cijene toplinske energije iz čl. 4., pa je tako čl. 5. Ugovora propisano:
„Cijena toplinske energije utvrđena je na bazi cijena prirodnog plina, električne energije i vode, a sadrži i troškove upravljanja i održavanja postrojenja te ostale pripadajuće troškove. Cijena se formira na bazi 12 mjesečnih pokazatelja.
Danom stupanja na snagu deregulacije tržišta plina cijena ovog energenta postat će promjenjiva sukladno ustroju plinskog gospodarstva, svjetskom tržištu plina i kretanju stranih valuta.
U slučaju povećanja ili smanjenja ukupnih troškova iz stavka 1. ovog članka za više od 5% (pet posto) cijena toplinske energije se korigira sukladno tom povećanju odnosno smanjenju, od sljedećeg obračunskog razdoblja, odnosno mjeseca.
Cijena se ne može mijenjati prije 1. travnja 2014. godine, te niti unutar obračunskog razdoblja, odnosno mjeseca.
Krajnji kupac prihvaća promjenu cijene toplinske energije dostavom računa – uplatnice s novim iznosom cijene toplinske energije.“
Dakle, potpisom Ugovora tuženici, kao u konačnici i svi stanari predmetne zgrade, kao krajnji kupci, koji su Ugovor sklopili zastupani po tada ovlaštenim predstavnicima stanara, bili su svjesni te su dali svoj pristanak na mogućnost promjene cijene toplinske energije, slijedom čega su neosnovani navodi tuženika da su troškovi energije za grijanje i trošak energije za pripremu PTV-a obračunati suprotno Ugovoru. Naime, samim Ugovorom predviđena je njihova promjenjivost, ovisno o uvjetima na tržištu.
Iako je u čl. 4. st. 3. Ugovora kao (jedinična) cijena za isporučenu toplinsku energiju (op.a., po kojoj je tužitelj obračunavao trošak energije za grijanje, kao i trošak energije za pripremu PTV-a) bila ugovorena u visini od 0,44 HRK po kWh, a u utuženim računima (op.a., za usluge isporučene gotovo deset godina nakon sklapanja Ugovora) je ista iznosila 0,80 HRK/kWh, tj. 0,1062 EUR/kWh, promjena u toj (jediničnoj) cijeni ne samo da je napravljena sukladno čl. 5. st. 3. Ugovora, već ista danas ne može biti predmet osporavanja od strane tuženika s obzirom na to da su tuženici neke druge račune ispostavljene od strane tužitelja za njegove usluge, npr. Račun br. 2157-1-101 za ožujak 2023. godine, s istom (jediničnom) cijenom za isporučenu toplinsku energiju

u iznosu od 0,80 HRK/kWh, tj. 0,1062 EUR/kWh uredno podmirili čime su nedvojbeno, posebno uzevši u obzir čl. 5. st. 5. Ugovora, istu prihvatili i priznali takav obračun.
Osim toga, tužitelj ističe da promjena cijene za isporučenu toplinsku energiju ne ovisi samo o tužitelju, već je jednim dijelom uvjetovana cijenom opskrbe i distribucije plinom koju određuje Hrvatska energetska regulatorna agencija („HERA“), a na temelju koje tad distributeri formiraju svoju cijenu prema kupcima toplinske energije, kao što je ovdje tužitelj. A u (jediničnoj) cijeni po kWh toplinske energije tužitelja nije sadržana samo cijena plina, već i cijena struje koja je također znatno porasla od vremena kad je sklopljen Ugovor, a što je sve utjecalo na promjenu (jedinične) cijene koju je tužitelj obračunavao krajnjim korisnicima u utuženom razdoblju.
Uzimajući u obzir prisutnost neizbježnog utjecaja globalnih čimbenika, između ostalog, svjetske energetske krize te s njome povezanih promjena na tržištu energenata, posebice izraženih u vrijeme iz kojeg datiraju utuženi računi, nije bilo realno za očekivati da će troškovi energije po kilovatu (kW) i kilovat satu (kWh), pa samim time i ukupna cijena toplinske energije koju obračunava tužitelj, ostati identični onima iz Ugovora koji datira od 1. veljače 2014. godine. Također tužitelj želi naglasiti kako je na svim računima koje je tužitelj u to vrijeme fakturirao za svoje usluge, između ostalog, i ovdje tuženicima, iskazana i obračunata subvencija od strane Grada Varaždina u iznosu od 0,013 EUR/kWh, čime se također išlo u prilog krajnjim kupcima i njihovi računi dodatno umanjivali za navedenu subvenciju.
Zaključno, tužitelj obračunava cijenu toplinske energije sukladno primjenjivim pravnim propisima, i to Zakonu o tržištu toplinske energije i Pravilniku o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju4, te istu, ovisno o stanju na tržištu, mijenja na način predviđen čl. 5. Ugovora, a na što su tuženici pristali ne samo potpisom Ugovora, već su u ovom slučaju takvu promjenu prihvatili i priznali plaćanjem nekih drugih računa koje im je tužitelj fakturirao, a u kojima je bila primijenjena ista (jedinična) cijena za isporučenu toplinsku energiju, kao i u računima koji su predmet ovog postupka. Stoga, tužitelj još jednom ističe da je obračun troška energije za grijanje i troška energije za pripremu PTV iz utuženih računa obračunat sukladno svim primjenjivim pravnim propisima i sklopljenom Ugovoru, obrazložio je u nastavku obračun troška energije za grijanje i obračun troška energije za pripremu PTV, navodeći da tužitelj na računima koje ispostavlja svojim korisnicima iskazuje pet stavki, i to:
1. trošak snage
2. trošak energije za grijanje (op.a. za posebnu uporabnu cjelinu - stan)
3. trošak energije – zajednički dijelovi
4. trošak energije za pripremu PTV
5. zatezna kamata,

da su stanari na adresi Zagrebačka 13/II koristili sve usluge opskrbe toplinskom energijom (grijanje i pripremu potrošne tople vode (PTV)) putem toplinskog sustava (kotlovnice) zgrade zaključno do 30. travnja 2023. godine, pa su shodno tome svim stanarima na računima do tog vremena obračunate stavke: - trošak snage, - trošak energije za grijanje (op.a. za posebnu uporabnu cjelinu – stan), - trošak energije zajednički dijelovi i - trošak energije za pripremu PTV (eventualno i kamata ukoliko su kasnili s plaćanjem računa). Kako se dio stanara nakon 30. travnja 2023. godine „izdvojio“ iz zajedničkog toplinskog sustava na način da su prestali koristiti uslugu grijanja putem kotlovnice (iako su i nadalje koristili uslugu pripreme PTV-a), te da su

se svi stanari (dakle, i oni koji se nisu službeno „izdvojili“ iz zajedničkog toplinskog sustava) dogovorili da će se sa grijanjem na neki način snaći samo da se ne pali grijanje u zgradi (op.a., jer ako se upali grijanje u zgradi onda svi stanari dobivaju trošak energije zajednički dijelovi), počev od svibnja 2023. godine tužitelj im je ispostavljao račune koji su se odnosili samo na one usluge koje su koristili, tj. obračunavao je: - trošak snage i - trošak energije za pripremu PTV (op.a., iako je na računima bila iskazana i stavka: - trošak energije za zajedničke dijelove, ta se stavka stanarima od svibnja 2023. godine obračunavala u iznosu od 0,00 EUR, tj. nije se naplaćivala). U konačnici, a s obzirom na to da za ogrjevnu sezonu 2023/2024 od strane predstavnika stanara nije dostavljen zahtjev za opskrbu zgrade toplinskom energijom, tužitelj je prestao i s uslugom pripreme PTV-a zaključno s 1. veljače 2024. godine, tako da su za prosinac 2023. godine i siječanj 2024. godine stanarima ispostavljeni računi koji su se odnosili samo za trošak snage, tzv. fiksni trošak, dok im se od 1. veljače 2024. godine više uopće ne ispostavljaju računi, da je sve navedeno vidljivo na računima koje je tužitelj dostavio uz podnesak, a koji se odnose na utuženo potraživanje. U odnosu na:
a) Trošak energije za grijanje
Da je obračunat sukladno čl. 7. Ugovora, na način kako je isti izmijenjen čl. 2. Aneksa Ugovora o potrošnji toplinske energije od dana 14. veljače 2014. godine (dalje u tekstu: „Aneks br. 1“). Sukladno citiranom članku, obračun potrošnje energije za grijanje stanarima se utvrđivao temeljem očitanja njihovog kalorimetra (uređaja za mjerenje osobne potrošnje toplinske energije koji je svaki od njih imao u svojoj samostalnoj uporabnoj cjelini – stanu). Kako tuženici godinama nisu sami očitavali svoju potrošnju i o tome podatke dostavljali tužitelju (iako su to bili dužni temeljem sklopljenog Ugovora), ovlašteni djelatnici tužitelja su, sukladno čl. 2. st. 3. Aneksa br. 1, jednom mjesečno, kada su vršili očitanja glavnog brojila kotlovnice i podstanice zgrade, vršili i očitanje kalorimetara onih korisnika koji do tog datuma nisu izvršili prijavu stanja svojih kalorimetara. Prijavu su stanari mogli napraviti isključivo pisanim putem, na tiskanom obrascu tužitelja ili na adresu tužitelja (Stanka Vraza 6a, Varaždin) ili na adresu kotlovnice (Zagrebačka 19a, Varaždin), odnosno prijavom stanja putem emaila: stanje@vartop.hr.
S obzirom da tuženici sami nisu očitavali i ni na jedan od iznad navedenih načina tužitelju javljali podatke o svojoj potrošnji, stanje njihovog brojila (kalorimetra) je krajem svakog mjeseca očitavao tužitelj te je potom, na temelju tako očitanog stanja brojila, tužitelj utvrdio trošak energije za grijanje za konkretan mjesec za Stan tuženika na način propisan čl. 4. st. 3. Ugovora, tj. umnoškom očitane potrošnje izražene u kWh i (jedinične) cijene za isporučenu toplinsku energiju po kWh, a koja je cijena u razdoblju iz kojeg datiraju utuženi računi iznosila 0,80 HRK/ kWh, tj. 0,1062 EUR /kWh.
Kako je već prethodno objašnjeno, (jedinična) cijena za isporučenu toplinsku energiju po kojoj je tužitelj obračunavao trošak energije za grijanje (kao i trošak energije za pripremu PTV) u visini od 0,80 HRK/kWh, tj. 0,1062 EUR/kWh, ne bi trebala biti predmet daljnjeg obrazlaganja niti više može između parničnih stranaka biti sporna, s obzirom na to da su ovdje tuženici takvu cijenu prihvatili i priznali, primjerice, plaćanjem Računa br. 2157-1-101 za ožujak 2023. godine.
Uzme li se kao primjer jedan od nepodmirenih računa tuženika obuhvaćenih tužbenim zahtjevom, primjerice Račun br. 3234-1-101 za travanj 2023. godine, proizlazi da su tuženici u tom mjeseci za grijanje svog Stana potrošili 483 kWh toplinske energije (op.a. razlika između stanja njihovog kalorimetra očitana krajem travnja 2023. godine

(81,953) i stanja očitanog krajem ožujka 2023. godine (81,470)). Umnoškom utvrđene potrošnje (483 kWh) i cijene od 0,1062 EUR/kWh, koliko je tada iznosila cijena troška energije po kilovat satu, dobije se iznos od 51,29 EUR, kako je i iskazano na spomenutom računu pod stavkom: - trošak energije za grijanje;
b) Trošak energije za pripremu PTV
Da je način obračuna troška energije za pripremu PTV definiran čl.10. Ugovora, dok je sama formula određena Pravilnikom o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju. Postoje dva modela za raspodjelu troška za isporučenu toplinsku energiju za pripremu PTV:
1. model koji se odnosi na udio volumena isporučene PTV, očitane na mjerilu volumena za PTV za samostalnu uporabnu cjelinu u volumenu ukupno isporučene PTV za sve samostalne uporabne cjeline (za krajnje kupce toplinske energije koji u svojim samostalnim uporabnim cjelinama imaju ugrađene uređaje za zasebno mjerenje potrošnje vode), i
2. model koji se odnosi na udio broja članova domaćinstva u samostalnoj uporabnoj cjelini u ukupnom broju članova domaćinstva samostalnih uporabnih cjelina (za Krajnje kupce toplinske energije u svojim samostalnim uporabnim cjelinama nemaju ugrađene za zasebno mjerenje potrošnje vode).
Obzirom da stanari, krajnji kupci na adresi Zagrebačka 13/II imaju u svojim samostalnim uporabnim cjelinama, odnosno stanovima, ugrađene uređaje za zasebno mjerenje potrošnje vode, na obračun troška energije za pripremu PTV-a se u njihovom slučaju primjenjuje model pod brojem 1.
Sukladno čl. 12. Pravilnika o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju, formula za izračun energije za pripremu PTV-a je sljedeća:
UVSUC = VSUC/VSSUC
ESUC = UVSUC * EPTV
IESUC = CTE * ESUC
Pri čemu je:
a) UVSUC - udio volumena isporučene potrošne tople vode za samostalnu uporabnu cjelinu u volumenu isporučene potrošne tople vode za sve samostalne uporabne cjeline [-],
b) VSUC - volumen isporučene potrošne tople vode za samostalnu uporabnu cjelinu [m3],
c) VSSUC - volumen isporučene potrošne tople vode za sve samostalne uporabne cjeline [m3],
d) IESUC - iznos troška za energiju za samostalnu uporabnu cjelinu za pripremu potrošne tople vode [kn],
e) EPTV - ukupno isporučena toplinska energija u obračunskom razdoblju za pripremu potrošne tople vode [kWh],
f) ESUC - dio isporučene toplinske energije za pripremu potrošne tople vode za samostalnu uporabnu cjelinu [kWh],
g) CTE - cijena za isporučenu toplinsku energiju [kn/kWh].
Tužitelj je u nastavku obrazložio način obračuna troška energije za pripremu PTV-a za mjesec travanj 2023. za Stan tuženika:
UVSUC = 1m3/117 m3
= 0,008547 m3
ESUC = 0,008547 m3 x 21,86 MWh

= 0,186838 x 1000
= 186,838 kWh za 1m3
= 6 m3 (potrošnja tuženika u travnju 2023. godine) x 186,838 (za 1m3) kWh
= 1.121,028 kWh
IESUC = 0,1062 EUR/kWh (jedinična cijena za isporučenu toplinsku energiju po kWh) x 1.121,028 kWh (dio isporučene toplinske energije za pripremu PTV za samostalnu uporabnu cjelinu tuženika) = 119,05 EUR,
drugim riječima, ukupni trošak energije za Stan za pripremu potrošne tople vode (PTV) za travanj 2023. godine iznosio je 119,05 EUR, kako je i navedeno u Računu br. 3234-1-101 od 30. travnja 2023. godine pod stavkom br. 4. – trošak energije za pripremu PTV.
Tužitelj je istaknuo kako tuženici, iako je to bila njihova obveza temeljem sklopljenog Ugovora, devet godina nisu očitavali stanje svog brojila (kalorimetra), kao ni stanje PTV-a (vodomjera) niti tužitelju dostavljali podatke o potrošnji toplinske energije u svom Stanu. Stanje kalorimetra, a kako je to rečeno iznad, redovito su očitavali zaposlenici tužitelja, i to krajem svakog mjeseca. Kako tuženici nisu prijavljivali ni stanje PTV-a, vršila im se procjena potrošnje, a otprilike jednom godišnje tužitelj je u cijeloj zgradi / svim suvlasnicima napravio kontrolu potrošnje PTV-a, očitanjem vodomjera koji su se nalazili u njihovim stanovima. Zadnjom kontrolom koja je bila u Stanu tuženika dana 27. travnja 2021. godine očitana je potrošnja PTV-a u obujmu od 1.230 m3. Ako se uzmu u obzir ovdje utuženi računi, vidljivo je da je na svim računima vezano za stavku - trošak energije za pripremu PTV, iskazana i, u konačnici, obračunata otprilike ta potrošnja i manja, iako je logično da stvarna potrošnja u 2023. godini, iz koje datiraju računi, nije mogla biti na razini 2021. godini kada je očitano stanje brojila, drugim riječima, da je tuženicima suprotno njihovim navodima, tužitelj obračunao zapravo znatno manje od onog što su isti zaista potrošili;
c) Trošak energije zajednički dijelovi zgrade
na adresi Zagrebačka 13/II da je definiran člankom 9. Ugovora, a obračunat na način kako je isti izmijenjen člankom 3. stavkom 2. Aneksa br. 1.
Člankom 3. Aneksa br. 1. određeno je da se trošak za isporučenu toplinsku energiju za grijanje na zajedničkom mjerilu toplinske energije raspodjeljuje na krajnje kupce po dvama modelima. Primjena modela ovisi o tome imaju li svi ili samo neki od stanara ugrađene uređaje za mjerenje potrošnje toplinske energije. U konkretnom slučaju, a uzimajući u obzir činjenicu da svi stanovi na adresi Zagrebačka 13/II imaju zasebne kalorimetre, trošak energije – zajednički dijelovi predstavlja razliku između potrošnje energije za grijanje izmjerene na zajedničkom uređaju za mjerenje i ukupne potrošnje svih očitanih kalorimetara koji se nalaze ispred stanova.
Tako je na Računu br. 3234-1-101 od 30. travnja 2023. godine za Stan, kao stavka broj 3 iskazan „Trošak energije - zajednički dijelovi“, a koji je trošak obračunat na način da se prvo utvrdila razlika između potrošnje energije za grijanje cijele zgrade izmjerene na uređaju za mjerenje, a koja je za promatrani mjesec iznosila 16,30 MWh, i ukupne potrošnje svih očitanih kalorimetara koji se nalaze ispred stanova, a koja je iznosila 10,075 MWh, što iznosi 6,225 MWh. Navedena razlika od 6,225 MWh predstavlja energiju koja je prošla kroz zgradu, odnosno zajedničke dijelove zgrade koji uključuju cijevi koje prolaze hodnicima u mjesecu travnju 2023.
Iznos od 6,225 MWh dijeli se sa 112 stanova koji se nalaze u zgradi te se dobiva iznos od 0,05558 MWh, tj. 55,58 kWh po stanu. Iznos energije od 55,58 kWh raspoređuje se

na sve stanove unutar zgrade te se množi sa (jediničnom) cijenom za isporučenu toplinsku energiju po kWh, u konkretnom slučaju, množi se sa 0,1062 EUR što iznosi 5,90 EUR + PDV, kako je i iskazano na samom računu br. 3234-1-101 od 30. travnja 2023. godine;
d) Trošak snage, tzv. fiksni trošak
da je definiran Pravilnikom o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju i čl. 4. Ugovora. Tako je citiranim člankom Ugovora određeno je da: „Troškovi snage izračunavaju se umnoškom priključne snage i ugovorene cijene elemenata snage, kao fiksne mjesečne naknade, (…). Troškovi snage, kao fiksni dio cijene toplinske energije, plaćaju se svih 12 (dvanaest) mjeseci u godini.“
Priključna snaga utvrđuje se primjenom faktora 50 W/m3, a formula za izračun troškova snage, na primjeru Računa br. 3234-1-101 od 30. travnja 2023. godine, glasi:
50 W x 72,55 m2 = 3.627,5 W
3.627,5 x 2,5 m (kolika je visina stana) = 9.068,75 W/m3
9.068,75 / 1000 = 9,068 kW
9,068 kW x 2,655 EUR/kWh (ranije 20,00 kn) = 24,07 EUR + PDV
Tužitelj ponovno ističe kako je trošak snage bio fiksni te za Stan tuženika cijelo vrijeme iznosio upravo gore naznačen iznos (24,07 EUR). S obzirom na to da su tuženici u nekim drugim računima tako obračunat trošak snage uredno i podmirivali, a što je vidljivo na već spomenutom Računu br. 2157-1-101 od 31. ožujka 2023. godine, pa bi osporavanje tako obračunatog troška danas bilo bespredmetno.
U situaciji kada se krajnji kupac izdvojio iz toplinskog sustava, odnosno kada više ne želi koristi uslugu opskrbe toplinskom energijom, dužan je plaćati sve troškove osim troškova toplinske energije za svoju samostalnu uporabnu cjelinu, sukladno članku 45. stavku 3. ZTTE-a. Iz čega proizlazi da su tuženici nedvojbeno bili dužni platiti trošak snage za cijelo utuženo razdoblje, koristili oni usluge opskrbe toplinskom energije ili ne.
Isti stav zauzima i Vrhovni sud u reviziji u odluci posl.br. Rev-769/2021-2 od 4. travnja 2023. godine: „Tuženici (su) dužni plaćati troškove snage i nakon što su se isti izdvojili iz sustava zajedničkog toplinskog grijanja i bez obzira na činjenicu što isti ne koriste sustav zajedničkog toplinskog grijanja u svom posebnom dijelu (stanu ili poslovnom prostoru). Identično pravno shvaćanje zauzeto je već u odluci revizijskog suda br. Rev-285/21-3 od 23. kolovoza 2022.“
U reviziji posl.br. Rev-285/2021 Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzima sljedeći stav: „Krajnji kupci dužni su nakon izdvajanja, a sukladno odredbi čl. 45. st. 9. ZTTE-a, plaćati sve ostale troškove osim troškova toplinske energije - koju energiju (uostalom) za grijanje stana ili vode niti ne koriste. Konkretno, dužni su plaćati tzv. fiksnu naknadu koja se odnosi na troškove snage, one troškove koji nisu u svezi sa (ne)grijanjem njihova stana ili prostora (dakle: troškove koji nisu u svezi sa troškovima isporučene toplinske energije za stan i troškovima isporučene toplinske energije za zagrijavanje tople vode) - ali nastaju kao nužni (obzirom da se u sadašnjem stupnju razvoja tehnološkog procesa proizvodnje i distribucije toplinske energije u zgradi sa više stanova različitih korisnika ne mogu izbjeći) u obavljanju djelatnosti proizvodnje i distribucije toplinske energije za cjelinu zgrade (…)“.
U odnosu na solidarnu odgovornost tuženika, tužitelj je naveo da tuženici odgovaraju solidarno po više osnova.

Prvenstveno tužitelj ističe kako su tuženici bračni drugovi, pa njihova solidarna odgovornost prema trećima proizlazi iz odredbe čl. 44. st. 1. Obiteljskog zakona6.
Ako bi tuženici osporavali da su bračni drugovi, a s obzirom na to da navedene podatke tužitelj ne može pribaviti sam, isti predlaže Naslovu da se po službenoj dužnosti od Matičnog ureda, kao unutarnje ustrojstvene jedinice Upravnog odjela za imovinsko-pravne poslove i opću upravu Varaždinske županije, pribavi izvadak iz Matice vjenčanih za ovdje tuženike.
Presudom Županijskog suda u Varaždinu, posl.br. Gž-475/16-2 koja datira od 28. lipnja 2017. godine, odbijena je žalba tuženika, u predmetu koji se odnosi na naplatu troškova radi isporuke toplinske energije tužitelja, dakle, riječ je o gotovo identičnom slučaju kao u predmetu gornjem. Prvostupanjski sud konstatirao je da se tuženik protivio osnovanosti tužiteljeva zahtjeva ističući da je on suvlasnik predmetnog stana u ½ dijela, a da je u preostalom djelu suvlasnica njegova supruga. Stav je Županijskog suda u Varaždinu da:
„(…) postoji valjana materijalnopravna osnova da se tuženika obveže na snašanje cjelokupnog troška takve usluge (odnosno cijene mogućnosti korištenja toplinskog sustava, odnosno naknade troškova održanja takvog sustava), na koju se u obrazloženju presude pozvao prvostupanjski sud, jer se radi o redovnom trošku porodičnog domaćinstva (bračne zajednice), a takva obveza proizlazi iz sadašnjeg materijalnopravnog načina reguliranja snašanja takve obveze u Obiteljskom zakonu, kao i primjene odredbe čl. 43. ZOO-a u ranijoj sudskoj praksi, npr. odluka Županijskog suda u Splitu Gžmal. 1032/13 od 12. kolovoza 2013., koju u knjizi Zakon o obveznim odnosima iz 2016., u izdanju Organizatora Zagreb, citira autor Ivica Crnić (dakle, i ranija zakonska regulativa u praksi je dopuštala identično tumačenje takve odgovornosti).“
Osim što tuženici solidarno odgovaraju kao bračni drugovi, tužitelj ističe da solidarna odgovornost suvlasnika posebnog dijela nekretnine proizlazi i iz članka 70. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima7 kojim je propisano da: „Ako bi na bilo kojem temelju odgovarajući suvlasnički dio nekretnine zajedno s vlasništvom određenoga posebnoga dijela stekle dvije ili više osoba kao suvlasnici ili zajednički vlasnici, sva će prava i dužnosti u svezi s vlasništvom toga posebnoga dijela nekretnine oni moći izvršavati samo solidarno, pa će se u odnosu prema trećima i prema ostalim suvlasnicima iste nekretnine uzimati da su jedna osoba, kako glede upravljanja cijelom nekretninom, tako i svih ostalih prava i obveza iz ove glave zakona.“
Tako je u sentenci Županijskog suda u Puli, posl.br. Gž-1345/2020-2 od 30. prosinca 2020. godine navedeno: „Svaki od suvlasnika posebnog dijela nekretnine odgovara trećima solidarno, zajedno i istovjetno sa ostalim suvlasnicima tog posebnog etažnog dijela nekretnine, za sve obveze koje nastanu u vezi s vlasništvom toga posebnoga dijela nekretnine. S druge strane, to ne isključuje regresnu odgovornost pojedinih suvlasnika tako da je svaki od njih dužan naknaditi drugom suvlasniku, razmjerno svom suvlasničkom udjelu na posebnom dijelu, novčanu obvezu koju je suvlasnik kao solidarni dužnik namirio trećima.“
Solidarnu odgovornost suvlasnika posebnog dijela nekretnine potvrđuje i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl.br. Rev-600/12 od dana 20. travnja 2016. godine koje u bitnom dijelu navodi: „U ovim okolnostima sva prava i dužnosti u svezi s vlasništvom toga posebnog dijela nekretnine oni mogu izvršavati samo solidarno, pa se u odnosu prema trećima i prema ostalim suvlasnicima iste nekretnine uzima da su

jedna osoba, kako glede upravljanja cijelom nekretninom, tako i svih ostalih prava i obveza po osnovu etažnog vlasništva. (…) S druge strane, svaki dužnik solidarne obveze, shodno odredbi čl. 43. st. 1. ZOO-a, odgovara vjerovniku za cijeli dug i vjerovnik može zahtijevati njegovo ispunjenje od koga hoće sve dok ne bude potpuno ispunjen, ali kad jedan dužnik ispuni dug, obveza prestaje i svi se dužnici oslobađaju. To znači da bilo koju tražbinu u svezi s obvezama koje proistječu iz vlasništva ovog posebnog dijela nekretnine vjerovnici mogu usmjeriti prema bilo kojem od suvlasnika toga posebnog dijela,(…)“

4. Na podnesak tužitelja, tuženici su se očitovali u podnesku od 19. 9. 2024. (list 110-115 spisa), navodeći da i nadalje osporavaju visinu tražbine tužitelja iz utuženih računa za razdoblje od travnja do prosinca 2023. godine, u dijelu koji se odnosi na stavke „ Trošak energije za grijanje” i „ Trošak energije za pripremu PTV „, da se osnov utuženog potraživanja osporava samo u onom dijelu u kojem je ništetan Ugovor o potrošnji toplinske energije, da su tuženici na utužene račune izjavili prigovore odmah po zaprimanju računa, u kojima su objasnili razlog osporavanja obračuna tužitelja, da je sporno sljedeće:
I. Trošak energije za grijanje
U podnesku od 10.09.2024. godine tužitelj citira čl. 5. Ugovora o potrošnji toplinske energije, u kojem nalazi temelj za povećanje cijene toplinske energije za grijanje.
Tužitelj tvrdi da je postupio sukladno čl. 5.st.4. Ugovora, i povećao cijenu toplinske energije (koja se prema ugovoru utvrđuje na bazi cijene prirodnog plina, električne energije i vode, a sadrži i troškove upravljanja i održavanja postrojenja), zato jer su se ti troškovi povećali za više od 5%.
No u čl. 5.st.4. stoji da se u slučaju povećanja ili smanjenja ukupnih troškova iz st.1. za više od 5% cijena toplinske energije korigira sukladno tom povećanju odnosno smanjenju, od sljedećeg obračunskog razdoblja, odnosno mjeseca.
Tužitelj tvrdi da je postupio prema navedenom članku, no to ne dokazuje. U podnesku nema nikakvih podataka o povećanju cijene plina, struje, vode i troškova održavanja postrojenja, iako je teret dokaza s tim u vezi na tužitelju. Stoga se tvrdnje tužitelja ne daju iz ničega provjeriti.
Službeni podaci HEP-a i Termolina d.d. pokazuju da se povećanje cijene toplinske energije u toku trajanja ugovora od čak 112%, ne može obraniti. Povećanje troškova vode u konkretnom slučaju, s obzirom na prirodu usluge tužitelja, zanemarivo utječe na promjenu cijene energije tužitelja prema krajnjim kupcima toplinske energije.
HEP - Cijena električne energije
TM crveni TM crveni
(EUR) (kn)
Do 31.3.2022. 0,065034 0,49
https://www.hep.hr/elektra/UserDocsImages/dokumenti/
tarife/kucanstvo/od_01042022/
tarifne_stavke_za_kupce_kategorije_kucanstvo_od_01-01-
2019_do_31-03-2022.pdf
od 1.4.2022. 0,074789
https://www.hep.hr/elektra/kucanstvo/tarifne-stavke-cijene/
1547
1,1500

Povećanje iznosi 15 %
Termoplin - cijena kWh
plina:
TM5 TM5
(EUR/kWh) (kn/kWh)
1.4.2021.-31.12.2021. 0,0310 0,2336
https://www.termoplin.com/tarifa-opskrbe-plinom-zarazdoblje-od-1-travnja-do-31-prosinca2021/1.1.2022.-31.3.2022. 0,0308 0,2323
https://www.termoplin.com/tarifa-opskrbe-plinom-zarazdoblje-od-1-travnja-do-31-prosinca-2020-te-za-razdobljeod-1-sijecnja-do-31-ozujka-2022/
1.4.2022.-31.5.2023. 0,0518 https://www.termoplin.com/odluka_tarifne_stavke2022/
1.6.2023.-31.3.2024. 0,0584
https://www.termoplin.com/odluka-o-iznosu-tarifnih-stavki-zajavnu-uslugu-opskrbe-plinom-za-razdoblje-od-1-lipnja-do-31-prosinca-2023-te-za-razdoblje-od-1-sijecnja-do-31-ozujka-2024/
1,6801
Povećanje travanj 2022./ožujak 2022. iznosi 68,01 %
VARTOP d.o.o. cijena kWh
toplinske energije
EUR/kWh kn/kWh
do 31.3.2022. 0,0499 0,3760
od 1.4.2022. 0,1062 0,8000
2,1277
Povećanje iznosi 112,77 %,
da tužitelj definitivno nije postupio u skladu s Ugovorom o potrošnji toplinske energije broj 115/14, kada je povećao cijene toplinske energije, da je u krivu jer tužitelj ako smatra da je zato što su pojedine račune, koji prethode utuženom razdoblju tuženici platili, time pristali na novu cijenu, da ne postoji materijalnopravni propis kojim bi tužitelj mogao obraniti takovo stajalište, da Ugovorna odredba na koju se tužitelj poziva, i to čl. 5.st.5. ugovora, prema kojem krajnji kupac prihvaća promjenu cijene toplinske energije dostavom računa – uplatnice s novim iznosom cijene energije je nepoštena i ništetna (čl. 53. Zakona o zaštiti potrošača). Kad bi takva odredba vrijedila, to bi značilo da potrošači nemaju nikakav utjecaj na cijenu i da je tužitelj, kao gospodarski jača strana koja je i pripremila tekst ugovora može mijenjati jednostrano, bez ikakvog utjecaja druge ugovorne strane. Navedeno nije dopušteno prema važećem potrošačkom pravu.
II. Trošak energije za pripremu potrošne tople vode (PTV)
Ugovorom o potrošnji toplinske energije broj 115/2014 od 01.02.2014. godine tužitelj se obvezao, prema suvlasnicima zgrade u Varaždinu Zagrebačka 13/I i Zagrebačka 13/II da će za potrebe zgrade pripremati (zagrijavati) potrošnu toplu vodu, koju obvezu je izvršavao i tijekom utuženog razdoblja od travnja do prosinca 2023. godine.
Raspodjela troška na krajnje kupce, kao što je tužitelj opisuje citiravši članak 10. ugovora, nije sporna.
No ono što tužitelj nije objasnio u podnesku je pitanje drastičnog povećanja količine toplinske energije koja se utrošila na zagrijavanja 1m3 vode od ožujka 2023. godine nadalje.

Kućanstvo tuženika u prosjeku troši od 3 do 6 m3 tople vode, što je vidljivo iz računa tužitelja iz 2016, 2017., 2018., 2019, 2020., 2021., 2022. i 2023. godinu, koje je dostavio u privitku, u tablici je dao prikaz potrošnje kućanstva tuženika, utrošene toplinske energije za PTV i cijene iste, u različitim razdobljima, sve prema računima tužitelja.

	Energija za zagrijavanje 1 m3 PTV-a					
	Energija (kWh)	Utrošen o (m3)	Energija za 1 m3 (kWh/m3)	Cijena ukupno (EUR)	Cijena ukupno (kn)	Cijena za 1 m3 (EUR/m3)
Travanj 2017.	251,8821	3	83,9607	16,83	126,80	5,61
Travanj 2018.	329,7565	4	82,4391	21,71	163,55	5,43
Travanj 2019.	422,1479	5	84,4296	24,47	184,36	4,89
Ožujak 2020.	447,6115	5	89,5223	22,50	169,51	4,50
Travanj 2021.	537,3576	6	89,5596	26,60	200,45	4,43
Ožujak 2022.	577,4476	6	96,2413	28,82	217,12	4,80
Studeni 2022.	514,9795	5	102,9959	28,95	218,12	5,79
Travanj 2023.	1121,0256	6	186,8376	106,30		17,72
Studeni 2023.	1045,7143	3	348,5714	111,05		37,02

da je iz navedenih podataka vidljivo da je količina energije (kWh) za zagrijavanje 1 m3 tople vode od 2017. do sredine 2022. godine, pa čak i do kraja 2022. godine više – manje konstantna, odnosno odstupanja su mala i prihvatljiva (od 83-102 kWh/m3).

Međutim da u 2023. godine dolazi do drastičnog povećanja. Povećanje potrebne količine kWh za zagrijavanje 1m3 PTV u studenom 2023. godine u odnosu na studeni 2022. godine iznosi 103,06% (2,0306 puta)!!, da je iz utuženih računa vidljivo da tuženici, samo za pripremu PTV za svoje kućanstvo izdvajaju između 100,00 i 120,00 Eur + PDV mjesečno, što je suludo. A do povećanja cijene u računima tu nije došlo zbog povećanja cijene toplinske i električne energije, već zbog toga što je, iz nekog razloga, najedanput potrebna više nego dvostruko više toplinske energije da bi se zagrijala ista količina vode. Uslijed navedenog povećanje cijene zagrijavanja 1m3 PTV u studenom 2023. u odnosu na studeni 2022. godine iznosi 539,33% (6,3933 puta), iako se u tom razdoblju cijena toplinske i električne energije nije mijenjala.

U ugovoru o potrošnji toplinske energije navedena situacija nije regulirana, pa će se ista morati sagledati primjenom zakona – Zakona o tržištu toplinske energije, Zakona o zaštiti potrošača, Zakona o obveznim odnosima i Ustava RH.

Tuženici niti drugi suvlasnici zgrade nemaju nikakav utjecaj na postupak i opremu pripreme PTV, to je u cijelosti u domeni tužitelja.

Ukoliko postoje bilo kakvi tehnički problemi u vezi s pripremom PTV, briga o navedenom je u domeni tužitelja. Tužitelj je taj koji mora brinuti o tome da se pripremi onoliko vode koliko zgrada realno troši. Ukoliko je bilo bilo kakvih viškova, navedeno se ne može prebaciti na suvlasnike kao potrošače.

Tuženici su u spis dostavili i fotografiju novog priključka cijevi za toplu vodu koja je početkom 2023. godine nanovo postavljena ispred zgrade (ranije se nalazila unutar zgrade), uz napomenu da će se u spis dostaviti i USB-stick, sa snimkom nekontroliranog curenja tople vode iz te cijevi. Ukoliko je razlog povećanja potrošnje energije za zagrijavanje vode bilo kakvo curenje vode, trošak iscurjele vode ne može prebaciti na potrošače, jer je obveza tužitelja da curenje sanira, isto kao što je obveza

tužitelja da se brine za ekonomičnu pripremu i potrošnju vode, izradom procjena, planova za optimizaciju potrošnje energije, po potrebi provedbom novih projekata i sl.
Prema čl. 11. Zakona o tržištu toplinske energije (80/2013, 14/2014, 102/2014, 115/2014, 95/2015, 102/2015, 76/2018, 86/2019,118/2019), djelatnost kupca obavlja pravna ili fizička osoba koja u ime i za račun vlasnika i/ili suvlasnika zgrade/građevine, koja se sastoji od više samostalnih uporabnih cjelina, kupuje energent za proizvodnju toplinske energije u samostalnom toplinskom sustavu, odnosno kupuje toplinsku energiju od opskrbljivača toplinske energije u zatvorenom ili centralnom toplinskom sustavu.
Obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka na tržištu toplinske energije provodi se i organizira u skladu s potrebama krajnjih kupaca u Republici Hrvatskoj za postizanjem sigurne, pouzdane i kvalitetne isporuke toplinske energije u odnosu na:
1. pristup toplinskom sustavu,
2. primjenu slobodno ugovorene cijene,
3. dostupnost informacija,
4. kvalitetu usluge,
5. zaštitu okoliša,
6. zaštitu zdravlja, života i imovine građana,
7. mjere za zaštitu krajnjih kupaca toplinske energije,
8. ostale slučajeve utvrđene odredbama ovoga Zakona.
Tužitelj je krajnje kupce dužan zaštititi i od plaćanja nepotrebnih troškova, odnosno troškova koji su eventualno neopravdano nastali, i pružiti im potrebne informacije koje utječu na visinu troškova.
Potrošači se moraju informirati o svim važnim obavijestima koje su bitne da bi prosječan potrošač donio odluku o kupnji pa ako trgovac skriva takve obavijesti, to se smatra zavaravajućom poslovnom praksom - zavaravajućim propuštanjem.
Pojašnjenja i obavijesti u vezi razloga potrošnje veće količine energije za zagrijavanje vode tuženici nisu dobili niti nakon podnošenja prigovora na račune, a kamo li prije drastičnog povećanja utroška toplinske za pripremu PTV.
Članak 36. Zakona o zaštiti potrošača
(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, kao i ograničenja konkretnog sredstva komunikacije, ne sadrži važne obavijesti koje su, ovisno o kontekstu, potrebne prosječnom potrošaču kako bi mogao donijeti odluku o kupnji utemeljenu na potpunoj obavijesti i time ga navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.
(2) Uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, zavaravajućim se propuštanjem smatra:
1. ako trgovac skriva obavijesti iz stavka 1. ovoga članka ili ako su pružene obavijesti nejasne, nerazumljive, dvosmislene ili nepravodobne te
2. ako trgovac ne navede poslovnu svrhu poslovne prakse, a ona nije razvidna iz konteksta, a u oba slučaja, takva praksa, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o kupnji koju inače ne bi donio.
Prema čl. 4. Zakona o obveznim odnosima u zasnivanju obveznih odnosa i u ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su se dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

Prema čl. 8. istog zakona svatko je dužan uzdržati se od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta.
Tuženici su naveli da je tužitelj, obračunavši tuženicima dvostruko veći utrošak toplinske energije za pripremu PTV u utuženim računima povrijedio navedene zakonske odredbe, te mu se ne može pružiti zaštita u ovom postupku.
Na računima iskazani trošak energije za zajedničke dijelove zgrade i trošak snage nisu osporavali.
Tuženici se nisu protivili povlačenju tužbe za iznos glavnice od 181,20 EUR, koja proizlazi iz računa broj 2561-1-101 od 30.04.2022. godine, ali su potraživali trošak u dijelu koji se odnosi na navedenu tražbinu.
Tuženici su naveli da je slijedom svega navedenog, da ne postoji temelj za povećanje utroška i cijena toplinske energije u opsegu kako je to obračunao tužitelj u utuženim računima, pa da stoga ne postoji niti obveza tužitelja da utužene račune plati u iznosima kako to traži tužitelj, kao i da s obzirom da na njihovo traženje nisu dobili traženi ispravni obračun od tužitelja, na što imaju pravo kao potrošači, a imajući u vidu da u ovom postupku štite svoja potrošačka prava koja su im neosnovano povrijeđena, ne postoji temelj da se tuženike obveže na snašanje bilo kojeg dijela troškova parničnog postupka, budući da bi to djelovalo odvraćajuće na ostale potrošače u traženju zaštite.

5. U podnesku od 7. ožujka 2025. (list 199-205 spisa), tužitelj je osporavao sve navode tuženika iz podneska od 19. rujna 2024. te se na isti očitovao:
da prije ulaska u meritum spora, tužitelj ističe kako su tuženici tek u podnesku od 19. rujna 2024. godine prvi puta spomenuli puknuće cijevi (toplovoda) na zgradi u Zagrebačkoj 13/II kao razlog osporavanja računa naplatu kojih tužitelj potražuje u ovom postupku. S obzirom na to da tuženici tvrde kako je upravo to puknuće cijevi i curenje vode (koje dokazuju nedatiranim videozapisom dostavljenim u spis predmeta također uz podnesak od 19. rujna 2024. godine) razlog zbog kojeg je potrošnja toplinske energije za pripremu PTV-a na zgradi neosnovano porasla, a time posljedično i njihovi računi, a koje su informacije neistinite i netočne.
U odnosu na obračun troška energije za grijanje, tužitelj je istaknuo kako tuženici godinama nisu sami očitavali stanje svog kalorimetra, već su ovlašteni djelatnici tužitelja, sukladno članku 2. stavku 3. Aneksa Ugovora o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 od 14. veljače 2014. godine, jednom mjesečno vršili očitanje kalorimetra onih korisnika koji to nisu sami činili. Na temelju očitanog stanja, utvrđivao bi se trošak kilovat-sata (kWh) toplinske energije utrošene u samostalnoj uporabnoj cjelini korisnika za zagrijavanje njihovih stanova u određenom mjesecu. Navedena potrošnja energije obračunata u kilovat-satu (kWh) predstavlja potrošnju energije za grijanje korisnika, ovdje tuženika, za konkretan mjesec.
Dakle, ako su tuženici htjeli voditi računa i imati kontrolu nad svojom potrošnjom, imali su prilike to činiti svih ovih godina i sami očitavati stanje svog brojila te tako očitane podatke dostavljati tužitelju. Kako isti to nisu činili, njihovo osporavanje stanja koje su očitali i zapisnički konstatirali zaposlenici tužitelja, dakle, osobe koje nisu imale nikakvog interesa da stanje brojila prikazuju drugačijim nego što ono stvarno jest, ukazuje se paušalnim, istaknuo je kako tuženici u podnesku od 19. rujna 2024. navode pogrešne parametre za izračun povećanja cijena toplinske energije navodeći podatke HEP Elektre, a koji se podaci odnose na kategoriju kućanstvo.

Naime, za izračun povećanja cijena toplinske energije potrebno je uzeti u obzir cijene električne energije za kategoriju poduzetništvo, i to cijene HEP Opskrbe, a ne HEP Elektre, budući da tužitelj otkupljuje električnu energiju od HEP Opskrbe kao pravna osoba. Cijena električne energije za kategoriju poduzetništvo je otprilike tri puta veća u odnosu na cijenu električne energije za kućanstvo, na koju se neosnovano poziva tuženik u svom podnesku od 19. rujna 2024. godine.
Tužitelj niže daje primjer postotnog povećanja cijene električne energije koju je on plaćao HEP Opskrbi, a koja je cijena sadržana na ulaznim računima tužitelja od 30. travnja 2022. godine i 31. svibnja 2022. godine na način da je za opskrbu električnom energijom od 1. svibnja 2022. godine:
(i) Prema višoj tarifi – došlo do povećanja cijene za 177,66% (postotak je dobiven usporedbom podataka ulaznih računa za travanj 2022. godine i svibanj 2022. godine gdje je cijena u travnju 0,5252 KN/kWh, a u svibnju 1,4583 kn/kWh), dok je
(ii) Prema nižoj tarifi – došlo do povećanja cijene za 166,15% (postotak je dobiven usporedbom podataka ulaznih računa za travanj 2022. godine i svibanj 2022. godine gdje je cijena u travnju 0,3501 KN/kWh, a u svibnju 0,9318 kn/kWh).
Radi lakšeg razumijevanja ulaznih računa tužitelja za korištenje električne energije izdanih od strane distributera HEP Opskrbe od 30. travnja 2022. godine i računa 31. svibnja 2022. godine, tužitelj ističe da se za proizvodnju toplinske energije, a koja je energija potrebna za grijanje samostalnih uporabnih cjelina ili za zagrijavanje PTV-a, koristi centralna kotlovnica koja se nalazi na adresi Zagrebačka 19. Kotlovnica na adresi Zagrebačka 19 povezana je s pojedinačnim zgradama putem podstanica na adresi Zagrebačka 13, Zagrebačka 15 (koja ne koristi centralnu kotlovnicu od 31. ožujka 2023. godine) te Prešernova / Kozarčeva 2 i na taj način opskrbljuje navedene zgrade. Toplinska se energija prenosi putem toplovoda do podstanice smještene u Zagrebačkoj 13, gdje se preraspodjeljuje na grijanje i PTV. U zgradama su smješteni kalorimetri/uređaji za mjerenje toplinske energije, i to posebno za grijanje i posebno za PTV, tako da se u svakom trenutku može provjeriti koliko je pojedina zgrada potrošila energije bilo za grijanje, bilo za pripremu PTV-a. Dakle, na ulaznim računima tužitelja izdanih od strane HEP Opskrbe potrebno je pratiti podatke koji se prvenstveno odnose na adresu Zagrebačka 19, a na kojoj se adresi nalazi centralna kotlovnica.
(iii) Trošak energije za grijanje obračunavao se na način da se očitana potrošnja izražena u kilovat-satu (kWh) pomnožila s jediničnom cijenom za isporučenu toplinsku energiju po kWh, a koja je cijena od siječnja 2023. godine za krajnje kupce iznosila 0,80 HRK/ kWh, tj. 0,1062 EUR/kWh.
U odnosu na obračun troška toplinske energije, tužitelj je u podnesku od 10. rujna 2024. godine dao primjer obračuna troška te energije na nepodmirenom računu tuženika, i to računu br. 3234-1-101 za travanj 2023. godine (str. 7. podneska tužitelja od 10. rujna 2024. godine) te u tom kontekstu još jednom ističe da je osporavanje spomenutog obračuna i iznad navedene jedinične cijene za isporučenu toplinsku energiju (0,80 HRK/kWh, tj. 0,1062 EUR/kWh) od strane tuženika neosnovano i u ovoj fazi bespredmetno budući da su tuženici takav obračun troška toplinske energije, s identičnom jediničnom cijenom, prihvatili na način da su prije računa koje osporavaju u ovom postupku redovito plaćali račune s istom tom (jediničnom) cijenom.
Tužitelj je istaknuo da su tuženici uredno podmirivali račune na kojima je bila iskazana (jedinična) cijena od 0,1062 EUR/kWh sve do travnja 2023., o čemu je dostavio

Pregled prometa kupaca od 19. veljače 2025. godine, Račun br. 560-1-101 za siječanj 2023. od 31. siječnja 2023. godine, Račun br. 1601-1-101 za veljaču 2023. od 28. veljače 2023. godine i Izvatke po transakcijskom računu Privredne banke Zagreb d.d. od 15. ožujka 2023. godine za prethodno navedene račune, a iz kojih Izvadaka proizlazi da su tuženici predmetni račune uredno podmirili i time prihvatili ugovorenu jediničnu cijenu.

(iv) S obzirom na to da tuženici u svom podnesku od 19. rujna 2024. godine, između ostalog, navode kako je u krivu tužitelj „ako smatra da je zato što su pojedine račune, koji prethode utuženom razdoblju tuženici platili, time pristali na novu cijenu“ te nadalje da „ne postoji materijalnopravni propis kojim bi tužitelj mogao obraniti takovo stajalište“, tužitelj samo skreće pozornost na odredbe Zakona o obveznim odnosima koje govore o tome kada je ponuda za sklapanje nekog ugovora (ili, u ovom konkretnom slučaju, ponuda za izmjenu Ugovora o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 od 1. veljače 2014. godine u dijelu koji se tiče u tom ugovoru ugovorene jedinične cijene) prihvaćena.

Sukladno čl. 262. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, ponuda je prihvaćena i kad ponuđenik pošalje stvar ili plati cijenu te kad učini neku drugu radnju koja se na temelju ponude, prakse utvrđene između zainteresiranih strana ili običaja može smatrati izjavom o prihvatu.

U onom trenutku kada ponuditelj primi izjavu ponuđenika da prihvaća ponudu ili, u ovom konkretnom slučaju, u onom trenutku kada je tužitelj zaprimio uplatu tuženika po prvom računu u kojem je jedinična cijena toplinske energija bila iskazana i obračunata u iznosu od 0,80 HRK/kWh, tj. 0,1062 EUR/kWh (umjesto u iznosu od 0,44 HRK/kWh koliko je ta cijena glasila u Ugovoru o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 od 1. veljače 2014. godine), između parničnih strana je, sukladno čl. 252. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, sklopljen (novi) ugovor po kojem se imala isporučivati i obračunavati isporučena toplinska energija.

Iznad citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima se primjenjuju na sve sudionike obveznih odnosa, pa tako i na potrošače, imali tuženici taj status u ovom konkretnom slučaju ili ne.

Osim toga, tuženici u svom podnesku od 19. rujna 2024. godine tvrde kako se tužitelj poziva na čl. 5. st. 5. Ugovora o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 od 1. veljače 2014. godine, prema kojem članku krajnji kupac prihvaća promjenu cijene toplinske energije dostavom računa – uplatnice s novim iznosom cijene energije, a za koji odredbu tuženici tvrde da je nepoštena i ništetna, sukladno čl. 53. Zakona o zaštiti potrošača3. Nadalje, tuženici navode kako „kad bi takva odredba vrijedila, to bi značilo da potrošači nemaju nikakav utjecaj na cijenu i da je tužitelj, kao gospodarski jača strana koja je i pripremila tekst ugovora može mijenjati jednostrano, bez ikakvog utjecaja druge ugovorne strane“.

Prvo što tužitelj želi istaknuti jest da on ne tvrdi niti svoj tužbeni zahtjev zasniva na tome da su tuženici, kao krajnji kupci, prihvatili promjenu jedinične cijene toplinske energije pukom dostavom računa/uplatnice na kojoj je iskazana ta nova cijena, već da su ju prihvatili plaćanjem tih računa, a sve sukladno iznad citiranim odredbama Zakona o obveznim odnosima. Dakle, tuženici su jediničnu cijenu imali prilike osporiti (kao što su imali prilike i sami očitavati svoje brojilo i voditi računa o svojoj potrošnji) i tako odbiti „sklapanje“ izmjena postojećem Ugovoru o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 od 1. veljače 2014. godine u dijelu koji se odnosi na promjenu cijene toplinske energije,

tako da ospore prvi račun koji im je tužitelj fakturirao po novoj cijeni. Oni to nisu učinili, već su uredno plaćali račune s takvom novoiskazanom jediničnom cijenom, pa sada tu istu (višekratno plaćenu) cijenu ne mogu osnovano dovesti u pitanje.
Nadalje, tužitelj mora priznati da je tvrdnja tuženika o tome kako je odredba čl. 5. st. 5. Ugovora o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 od 1. veljače 2014. godine protivna Zakonu o zaštiti potrošača, tj. nepoštena s obzirom da se o njoj nije pojedinačno pregovaralo, kao i da protivno savjesnosti i poštenju, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, u najboljem slučaju neozbiljna, a u najgorem slučaju predstavlja zlouporabu prava od strane I-tuženika i kršenje svih načela na kojima počivaju obvezni odnosi.
Ako je netko u ovom konkretnom slučaju jako dobro znao što potpisuje te je „ispregovarao“ danas navodno spornu odredbu Ugovora o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 od 1. veljače 2014. godine, onda je to bio I-tuženik koji je citirani ugovor pripremio (prema informacijama s kojima raspolaže tužitelj, savjetovan po profesionalnom punomoćniku - odvjetniku) te ga u ime tužitelja i sklopio sa ostalim stanarima zgrade u Zagrebačkoj 13/II. Dakle, možda bi se I-tuženik trebao izjasniti zašto je, ako već danas tvrdi da je takva odredba ništetna, uz svu pravnu pomoć koja mu je prilikom pripreme tog ugovora bila pružena, svjesno ugovorio nešto ništetno i nepošteno za krajnje kupce toplinske energije, tj. stanare konkretne zgrade, a možda bi to isto trebalo pitati i punomoćnika koji ga je pri tome savjetovao.
Indikativno je da I-tuženik ništetnost spominje tek sada kada bi se navodno ništetna ugovorna odredba trebala primijeniti na njega (iako, kao što je rečeno iznad, tužitelj ni ne tvrdi da je do promjene cijene došlo dostavom računa, već njihovim plaćanjem), no valjanost predmetne odredbe nije dovodio u pitanje kada ju je on sam ugovorio.
Kako bilo da bilo, I-tuženik sigurno nije taj koji se u ovom slučaju može pozivati na savjesnost i poštenje, niti pak tražiti zaštitu kao potrošač jer ako je netko znao što potpisuje i kakve su posljedice predmetne odredbe, to je zasigurno bio on.
3. Obračun troška energije za pripremu PTV
U odnosu na navode tuženika kako tužitelj u Podnesku od 10. rujna 2024. godine nije objasnio pitanje drastičnog povećanja količine toplinske energije koja se utrošila na zagrijavanja 1 m3 vode od ožujka 2023. godine pa nadalje, tužitelj navodi kako vlasnici stanova u Zagrebačkoj 13/I i Zagrebačkoj 13/II koriste zajedničku toplinsku podstanicu o čemu ovisi i potrošnja kWh za pripremu potrošne tople vode (PTV-a).
Naime, budući da je riječ o jednoj zgradi s dva ulaza nije moguće u potpunosti ukinuti uslugu tužitelja za pojedini ulaz.
Od veljače 2023. godine zgrada na adresi Zagrebačka 13/I prestaje koristiti uslugu PTV. Kako je postojao sve manji broj korisnika na adresi Zagrebačka 13 koji koriste potrošnu toplu vodu (PTV) iz sustava kotlovnice, a sve iz razloga što su stanari zgrade na adresi Zagrebačka 13/I u potpunosti prestali koristiti potrošnu toplu vodu (PTV) iz sustava kotlovnice na proljeće 2023. godine, dok su stanari zgrade na adresi Zagrebačka 13/II u velikom broju počeli uvoditi i uveli svoj oblik grijanja i pripreme PTV-a do kraja 2023. godine, dolazi do značajnog povećanja količine toplinske energije po kWh potrebne za zagrijavanje 1 m3 potrošne tople vode za zgradu Zagrebačka 13/II, a koja se sada potrošnja dijeli samo na stanare / korisnike te usluge u navedenoj zgradi.
Naime, kako postoji sve manji broj korisnika potrošne tople vode, (apsolutna) količina toplinske energije po kWh potrebna za zagrijavanje 1 m3 potrošne tople vode (PTV)

se sada dijeli na manje korisnika, tj. na ukupno manje m3 utrošene potrošne tople vode (PTV-a), a što posljedično dovodi do (relativnog) povećanja količine toplinske energije po kWh potrebne da se zagrije 1m3 potrošne tople vode (PTV-a) koju sada koriste samo stanari s adrese Zagrebačka 13/II, odnosno do povećanja cijena za pripremu PTV-a onim korisnicima koji su nastavili koristiti tu uslugu.
Tužitelj je u svom podnesku od 10. rujna 2024. godine iscrpno objasnio način obračuna troška energije za pripremu PTV-a (str. 8. i 9. Podneska tužitelja od 10. rujna 2024. godine) te se u tom dijelu neće ponavljati, već se poziva na ono što je u tom podnesku već rečeno.
4. Kvar na cijevi
Tuženici u svom podnesku od 19. rujna 2024. godine navode kako je početkom 2023. godine na zgradi postavljen novi priključak cijevi za toplu vodu (toplovod) te da je kvar na tom toplovodu i curenje vode do kojeg je uslijed tog kvara došlo posljedično dovelo do povećanja potrošnje energije za pripremu PTV-a, a time i do fakturiranja većih računa samim stanarima. U prilog svojim navodima, u spis predmeta dostavljaju i nedatiranu video snimku na kojoj je prikazano puknuće toplovoda i curenje vode.
Tužitelj ne osporava postavljanje novog priključka za toplu vodu na zgradi, kao što ne osporava ni kvar do kojeg je došlo početkom 2023. godine. Međutim, osporava da je veća potrošnja energije za pripremu PTV-a (a samim time i veći računi koje su zaprimili ovdje tuženici) bila u bilo kakvoj korelaciji s curenjem vode iz toplovoda. Ne samo da se, s jedne strane, kvar na toplovodu zgrade i razdoblje iz kojeg datiraju računi utuženi u ovom postupku ne podudaraju, već treba naglasiti da je tužitelj iz vlastitih sredstava sanirao predmetni kvar i sam snosio trošak (gubitka) vode koja je pri tome iscurila te da isto nije prebacio ni na tuženike, ni na bilo koje druge stanare zgrade.
Tako je dana 30. siječnja 2023. godine stanarima na adresi Zagrebačka 13/II dostavljena „Obavijest o propuštanju PTV-a“ kojom ih tužitelj obavještava da će se predmetni kvar otkloniti u najkraćem mogućem roku. Nakon višekratnog požurivanja izvođača radova, kvar na toplovodu je otklonjen sredinom veljače 2023. godine, nakon što su nabavljeni zamjenski dijelovi i nakon što su vremenski uvjeti postali povoljni za poduzimanje radova na otklanjanju kvara. Naime, zbog niskih temperatura, kao i nemogućnosti nabave zamjenskih dijelova u Republici Hrvatskoj, izvođač radova nije mogao pristupiti sanaciji kvara ranije. O svemu ovome tužitelj je obavijestio predstavnika stanara dopisom / e-mailom od 10. veljače 2023. godine, a nakon što je on sam obaviješten od strane izvođača radova o sanaciji kvara.
Nakon što su potrebni dijelovi nabavljeni, a vremenski uvjeti postali povoljni, kvar na toplovodu je saniran u veljači 2023. godine, dakle, prije razdoblja na koje se odnosi prvi račun utužen u ovom postupku (travanj 2023. godine), što potvrđuje e-mail izvođača radova od 07. ožujka 2023. godine u kojem dostavlja tužitelju „obračun izvedenih radova na sanaciji toplovoda u Varaždinu, Zagrebačka 13.“
Slijedom navedenog, netočni su navodi tuženika da je povećanje potrošnje energije za pripremu PTV-a posljedica curenja vode iz novog toplovoda koji je prije toga postavio tužitelj te se (nedatirana) video snimka koju su tuženici dostavili uz svoj podnesak od 19. rujna 2024. godine ne može smatrati dokazom takvih tvrdnji. Tužitelj ne osporava ni postavljanje novog toplovoda, niti kvar na istom, međutim ističe kako je do tog kvara, kao i sanacije istog, došlo prije vremena iz kojeg datiraju računi utuženi u ovom postupku, konkretno, radilo se o siječnju i veljači 2023. godine, dakle razdoblju za koje su tuženici uredno podmirili svoje račune za isporučenu im toplinsku energiju.

Osim toga, sveukupni trošak koji je nastao predmetnim puknućem, snosio je sam tužitelj.

6. Rješenjem poslovni broj: Povrv-135/2024-10 stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Jelene Valdec Plantak iz Novog Marofa broj Ovrv-1644/2024 od 30. 04. 2024. u dijelu u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene ovršne radnje te je određeno da će se postupak u dijelu kojim je naloženo plaćanje nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Ujedno je tužitelj obvezan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od dostave ovog rješenja iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te predložiti održavanje usmene rasprave; tuženik je obvezan najkasnije u roku od 15 dana od dana primitka navedenog tužiteljevog podneska, iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te predložiti održavanje usmene rasprave; stranke su upućene da je postupak u sporovima male vrijednosti pisani je postupak i da će sud u postupku u sporu male vrijednosti održati ročište ako to smatra potrebnim radi provođenja dokaznog postupka ili ako barem jedna od stranaka podnese takav obrazloženi prijedlog, a odbit će prijedlog stranke za održavanje ročišta, rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba, ako smatra, s obzirom na okolnosti slučaja, da se pravično vođenje postupka može osigurati i bez održavanja ročišta; sud će presudu u pisanim postupcima dostaviti strankama prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena te da ukoliko sud odredi održavanje ročišta, stranke mogu na pripremnom ročištu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti odnosno predložiti u tužbi odnosno odgovoru na tužbu, a nove činjenice i nove dokaze koje su stranke protivno tome iznijele odnosno predložile na pripremnom ročištu sud neće uzeti u obzir; sud će na pripremnom ročištu zaključiti prethodni postupak i na istom ročištu održati glavnu raspravu, osim ako zbog okolnosti slučaja to nije moguće. Navedeno rješenje ispravljeno je glede broja osporavanog rješenja o ovsi, rješenjem poslovni broj: Povrv-135/2024-11 od 19. rujna 2025.

7. U podnesku od 22. 9. 2025. (list 234-237 spisa), tuženici su navode podneska tužitelja od 07.03.2025. godine osporavali u cijelosti, najprije ukazujući da se od svih utuženih računa trošak energije za grijanje pojavljuje samo u računu za travanj 2023. godine, na kojem je stavka „ trošak energije za grijanje „ iskazana u iznosu od 51,29 Eur + PDV, da na taj dio tužbenog zahtjeva tužitelj u podnesku od 07.03.2025. godine iznosi očitovanje na tri i pol stranice, dok se na ono što predstavlja pretežiti dio zahtjeva koji se osporava – trošak energije za pripremu PTV, očituje samo usput, na pola stranice, da u tom očitovanju i dalje nema smislenog objašnjenja o razlozima povećanja KOLIČINE toplinske energije koja je u razdoblju utuženih računa utrošena za zagrijavanje 1 m3 vode, u odnosu na ranije račune. Kroz sporno razdoblje zagrijavana je približno ista količina vode, no količina energije potrebne da istu zagrije se drastično povećala, u odnosu na razdoblje prije travnja 2023. Zbog toga su, iako se cijena toplinske energije nije mijenjala, tuženicima na utuženim računima iskazani enormni iznosi za energiju za pripremanje PTV, koje su isti odbili platiti. Tužitelj u podnesku navodi da kvar na cijevi (istjecanje vode) nije uzrok povećanja količine toplinske energije koja je od travnja 2023. godine potrebna za zagrijavanje 1 m3 vode,

i da je trošak sve iscurjele vode podmirio iz vlastitih sredstava, no iz podneska se ne da razumjeti što onda jest razlog povećane potrošnje toplinske energije.
Tužitelj navodi:
„Naime, kako postoji sve manji broj korisnika potrošne tople vode, (apsolutna) količina toplinske energije po kWh
potrebna za zagrijavanje 1 m3 potrošne tople vode (PTV) se sada dijeli na manje korisnika, tj. na ukupno manje m3
utrošene potrošne tople vode (PTV-a), a što posljedično dovodi do (relativnog) povećanja količine toplinske energije po
kWh potrebne da se zagrije 1m3 potrošne tople vode (PTV-a) koju sada koriste samo stanari s adrese Zagrebačka 13/II, odnosno do povećanja cijena za pripremu PTV-a onim korisnicima koji su nastavili koristiti tu uslugu. „
Iz navedenog se ne da shvatiti da li je tužitelj nakon smanjenja broja korisnika za PTV nastavio zagrijavati istu količinu vode, koja korisnicima realno nije bila potrebna, pa im je naplatio uslugu i za tu vodu. Ako jest, tada se radi o nesavjesnim postupcima tužitelja. Ako je pripremljena veća količina tople vode nego što je potrebno, tužitelj treba objasniti kako je utrošena, budući da tvrdi da nije uslijed kvara iscurila. Ako pak je pripremljena realna količina vode za onoliko domaćinstava koliko ih je nastavilo koristiti tu uslugu, onda tužitelj treba objasniti što je dogodilo i koji je to faktor utjecao na povećanje količine utrošene toplinske energije, a da se isti, sukladno ugovoru i zakonu, može prebaciti na teret tuženika.
Formula za zagrijavanje tekućine je $Q = mc\Delta T$, gdje je Q toplina (u džulima), m masa tekućine (u kilogramima), c specifični toplinski kapacitet (u J/kg·K), a ΔT promjena temperature (u Kelvinima ili °C).
Kako se smanjuje potrebna količina tekućine za zagrijavanje proporcionalno se smanjuje i potrebna količina energije za zagrijavanje tako da je potpuno irelevantno što se smanjio broj korisnika.
Smanjenje broja korisnika ne može objasniti ono što tuženici osporavaju u postupku, a to je da na njih kao krajnje kupce nije mogao biti prebačen nikakav trošak koji nije predviđen mjerodavnim zakonima i međusobno sklopljenom ugovoru.
Tuženici su osporavali dio podneska u kojem tužitelj brani obračun troška energije za grijanje za travanj 2023. godine u iznosu 51,29 Eur + PDV.
Tužitelj smatra da povećanje jedinične cijene toplinske energije, odnosno ispunjenje uvjeta iz čl.5.st.4. Ugovora o potrošnji toplinske energije, može opravdati pozivanjem na račune koje je platio HEP Opskrbi, odnosno povećanim troškovima koje je od 01.01.2023. godine nadalje imao na ime troška električne energije.
No iz računa HEP Opskrbe koje tužitelj prilaže u spis nije moguće utvrditi za koji postotak se povećala cijena ukupnih troškova u smislu čl. 5.st.4. ugovora o potrošnji toplinske energije broj 115/2014.
Tuženici mogu prihvatiti da su za obračun mjerodavni podatci o cijeni električne energije HEP Opskrbe za kategoriju poduzetništvo, no ono što tužitelj prešućuje da ti troškovi u ukupnim troškovima formiranje cijene toplinske energije za kućanstva kojima pruža uslugu sudjeluju sa neznatnim postotkom (5%). Kotlovnice rade na plin, a ne na električnu energiju. Ključna stavka stoga je cijena prirodnog plina, no za povećanje iste tužitelj ne prilaže nikakve dokaze, niti osporava dokaze koje su tuženici priložili uz podnesak od 19.09.2024., da je simptomatično da tužitelj ne prilaže račune Termoplina d.d. iz kojih bi bio vidljiv postotak povećanja cijene prirodnog plina za travanj i svibanj

2022. godine, a ne prilaže niti dokaze na okolnost da bi se ukupni troškovi iz čl. 5.st.3. Ugovora o potrošnji toplinske energije broj 115/2014 (plin, električna energija i voda) u spornom razdoblju povećali za više od 5% te su u prilog dostavili cjenike HEP Elektre za poduzetništvo za razdoblje do travnja 2022. godine i
od travnja 2022. godine iz kojih je vidljivo da se cijena električne energije povećala za manje od 100%, pa se osporavaju i postotci koje tužitelj navodi u točki 2. (ii) - (i) i (ii) podneska od 07.03.2025. godine.
Tuženici su naveli i da tužitelj tvrdi da su tuženici uredno podmirili račune na kojima je bila iskazana jedinična cijena od 0,1062 Eur/Kwh sve do travnja 2023. godine, iako se jedinična cijena povećala 01.01.2023. pa su plaćanjem prihvatili novu cijenu. Tužitelji se poziva na čl. 262.s.t.2. ZOO-a prema kojem je ponuda prihvaćena i kad ponuđenik pošalje stvar ili plati cijenu te kad učini neku drugu radnju koja se na temelju ponude, prakse utvrđene između zainteresiranih strana ili običaja može smatrati izjavom o prihvatu. Tužitelj tumači da u trenutku kad je primio uplatu tuženika po prvom računu u kojem je jedinična cijena toplinske energije bila iskazana i obračunata u iznosu od 0,1062 Eur/kwh između parničnih strana sklopljen novi ugovor po kojem se imala isporučivati i obračunavati isporučena toplinska energija, sve sukladno čl. 252.st.1. ZOO-a. No takovo tumačenje ne vrijedi beziznimno i za sve slučajeve, pogotovo kad je u pitanju zaštita potrošača.
Sud će u svakom konkretnom slučaju procijeniti znači li činjenica da je kupac isplatio svotu razlike s naslova zaračunatog povećanja cijene njegov slobodni pristanak na novu cijenu ili je rezultat ekonomske prisile (VS Rev-1241/85 od 29.10.1985. PSP-30/56).
U konkretnom slučaju tuženici su platili račune dospjele prije travnja 2023. godine zato jer nisu primijetili promjenu cijene, budući da ta promjena ničim na računu nije bila istaknuta, već je tuženicima zapravo „ podmetnuta „.
Prema čl. 30.st.1. Pravilnika o opskrbi toplinskom energijom Kupac toplinske energije dužan je prije primjene nove cijene toplinske energije obavijestiti krajnje kupce o svakoj promjeni cijena/naknada/tarifa koje utvrđuju nadležna tijela i/ili energetski subjekti, a koje ulaze u konačnu cijenu toplinske energije.
Tužitelj je ovu svoju obvezu povrijedio, što je dovelo do dovođenja u zabludu potrošača u pogledu promjene cijene toplinske energije. Prešućivanje bitnih okolnosti također je oblik nepoštene poslovne prakse.
Ne stoje niti tvrdnje tužitelja da se I- tuženik u konkretnom slučaju ne bi mogao pozivati na zaštitu potrošača uslijed ništetnosti čl.5.st.5. Ugovora o potrošnji toplinske energije od 01.02.2014., zato jer je kao direktor tužitelja upravo on pripremio sadržaj navedenog ugovora, uz stručnu pravnu pomoć.
Navedeno podnošenjem podneska tužitelja od 07.03.2025. godine postaje irelevantno, budući da tužitelj više ne tvrdi da je do prihvaćanja nove cijene od strane tuženika došlo dostavom računa uplatnice s novim iznosom cijene energije, već plaćanjem te cijene. Navedena ugovorna odredba dakle nije više predmet spora u ovom postupku, budući da je i tužitelju jasno da dostavom uplatnice s novom cijenom ne može doći do prihvaćanja nove cijene. Osim toga, II- tužena nikada nije imala nikakve veze s trgovačkim društvom tužitelja. No, neovisno o tome prema čl. 327.st.1. ZOO-a na ništetnost se može pozvati svaka zainteresirana osoba. Ako je nešto ništetno, ništetno je za sve, a okolnost da je netko znao za ništetnost i ponudio drugome ništetnu ugovornu odredbu, ne povlači za sobom, kao posljedicu konvalidaciju ugovora za

nesavjesnu stranu, već eventualno naknadu štete. Zahtjev za naknadu štete tužitelj u ovom postupku ne postavlja.
Slijedom svega navedenog, tuženici su naveli da je vidljivo da tužitelj ni u ovom podnesku ne dokazuje ispunjenje pretpostavaka za povećanje cijene toplinske energije prema krajnjim kupcima, niti ne obrazlaže zašto je od travnja 2023. počeo trošiti bitno veću količinu energije za zagrijavanje iste količine tople vode pa da platni nalog iz rješenja o ovrsi Ovrv-1844/2024 od 30.04.2024. ne može ostati na snazi te su predlagali sudu da isti ukine i tužitelja obveže na naknadu troškova postupka.

8. U dokaznom postupku, izvršen je uvid u priležeću dokumentaciju u spisu: pregled otvorenih stavaka kupca od 5. veljače 2024. (list 7 spisa), Ugovor o potrošnji toplinske energije broj 115/2014 od 01.02.2014. i Aneks broj 6 predmetnog ugovora od 31.05.2019. (list 28-32 spisa), Zk izvadak za 76. suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-76) nekretnine oznake kč.br. 2723/2, upisane u zk.ul. 14498, k.o. VARAŽDIN (list 64-65 spisa), računi za razdoblje travanj 2022. i travanj do prosinca 2023. (list 66-75 spisa), aneks br. 1 - 6 Ugovora o potrošnji toplinske energije broj: 115/2024 od 1. veljače 2014. (list 76-82 spisa), račun br. 2157-1-101 od 31. ožujka 2023. (list 83 spisa), izvadak po transakcijskom računu Privredne banke Zagreb d.d. od 21. travnja 2023. (list 84 spisa), podatke o očitanju potrošnje toplinske energije na pojedinačnim kalorimetrima stanara zgrade, između ostalog i ovdje tuženika, na dan 28. veljače 2023., 31. ožujka 2023. i 30. travnja 2023. (list 85-89 spisa), ulazni račun tužitelja izdanog od HEP Opskrbe od 30. travnja 2022., ulazni račun tužitelja izdanog od HEP Opskrbe od 31. svibnja 2022. (list 206-215 spisa), pregled prometa kupaca od 19. veljače 2025. (list 216 spisa), obavijest stanarima na adresi Zagrebačka 13/I i Zagrebačka 13/II o propuštanju PTV-a od 30. siječnja 2023. (list 221 spisa), Korespondencija tužitelja s predstavnicima stanara na adresi Zagrebačka 13/I i Zagrebačka 13/II od 1. veljače 2023. godine, 2. veljače 2023. godine, 9. veljače 2023., 10. veljače 2023. (list 222-224 spisa), Zapisnik TERMOPLINA d.d. od 27. siječnja 2023. (list 225 spisa), E-mail izvođača radova od 7. ožujka 2023. (list 226 spisa), dopis Termoplina od 10. ožujka 2023. (list 227 spisa), cjenici HEP Elektre (list 238-239 spisa), mailove (list 247 spisa) te je saslušan svjedok Mladen Vuković i 1. tuženik, kao stranka u svrhu dokazivanja.

9. Predmet ovog spora je tužiteljeva tražbina koja se odnosi na neplaćene račune s osnove usluga tužitelja pružene u mjesecu travnju 2022. te u razdoblju od travnja 2023. do prosinca 2023. za stan broj 14 na adresi Zagrebačka 13/II u Varaždinu.

10. Nesporno je da su tužitelj i suvlasnici stambene zgrade u Varaždinu, Zagrebačka 13/II, kao krajnji kupci toplinske energije, zastupani po tadašnjim ovlaštenim predstavnicima suvlasnika Miroslavu Novaku i Jadranki Liber sklopili Ugovor o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 dana 01. veljače 2014., a koji Ugovor je mijenjan priležećim aneksima te je aneksom 6 od 31. svibnja 2019. godine u članku 2. utvrđeno da je Ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme.

11. Nesporno je da je tužitelj tuženicima za utuženo razdoblje dostavio račune, a koje je i priložio u spis.

12. Međutim, tuženi su iznijeli niz prigovora.

13. Prije svega, tuženi su prigovarali da bi njihova odgovornost za dug prema tužitelju, ukoliko isti postoji, bila solidarna, a koji prigovor je neosnovan.

14. Naime, a kako to i u podnesku od 10. rujna 2024. obrazlaže tužitelj, tuženici odgovaraju solidarno i to prije svega primjenom odredbe čl.70. st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14, 81/15, 94/17-dalje: ZV) jer su tuženici suvlasnici −76. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-76), u naravi trosobni stan na III. katu koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaone, WC-a, predsoblja i lođe, ukupne površine od 76,75 m2, a koji je posebni dio nekretnine, temeljem odredbi članaka 66. - 69. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, neodvojivo povezan sa suvlasništvom cijele nekretnine oznake kč.br. 2723/2, ZAGREBAČKA ULICA, STAMBENA ZGRADA, VARAŽDIN, ZAGREBAČKA ULICA 13, ukupne površine 1.267 m2, upisane u zk.ul. 14498, k.o. VARAŽDIN, a koji stan glasi na tuženika u ¼ dijela i na tuženu u ¾ dijela.

15. Dalje, tuženici su se pozivali na zaštitu potrošača uslijed ništetnosti članka 5. stavak 5. Ugovora o potrošnji toplinske energije od 01. veljače 2014., a što, u podnesku od 22. 9. 2025. smatraju irelevantnim jer da je tužitelju jasno da dostavom uplatnice s novom cijenom ne može doći do prihvaćanja nove cijene. No, člankom 5. stavak 5. Ugovora određeno je da krajnji kupac prihvaća promjenu cijene toplinske energije dostavom računa – uplatnice s novim iznosom cijene toplinske energije, a utužene račune, kojima su tuženi i prigovarali (prilježeći mailovi-list 247 spisa), tuženi nisu platili, niti u eventualno nespornom dijelu. Valja reći da je predmetni Ugovor o potrošnji toplinske energije zaključen po ovlaštenim predstavnicima suvlasnika stambene zgrade u Varaždinu, Zagrebačka 13/II, kao krajnjim kupcima toplinske energije i obvezujući je za sve suvlasnike navedene zgrade.

16. Sporna je visina utuženog potraživanja, a koju je tužitelj dokumentirao prilježećim računima.

17. U odnosu na prigovor tuženih da je kvar na cijevi (istjecanje vode) utjecalo na povećanje količine toplinske energije koja je od travnja 2023. potrebna za zagrijavanje 1 m3 vode, valja reći da je tužitelj dokumentirao propuštanje cijevi tople vode na lokaciji Zagrebačka 13/II, o čemu je tužitelj obavijestio suvlasnike stanova dopisom od 30. siječnja 2023., a iz zapisnika od 27. 1. 2023. i mail korespondencije na listu 222-226 spisa, vidljivo je da je otklanjanje kvara izvršeno tijekom ožujka 2023. pa nije moglo biti od utjecaja na formiranje cijene tužiteljeve usluge u razdoblju od travnja do prosinca 2023.

18. Dalje, tužitelj je način izračuna povećanja cijene toplinske energije, kao i obračun troška energije za pripremu PTV detaljno pojasnio u podnesku od 7. ožujka 2025., a prethodno i u podnesku od 10. rujna 2024. kojim se očitovao na prigovor tuženih, pozivajući se na Pravilnik o načinu raspodjele i obračun troškova za isporučenu toplinsku energiju (Narodne novine broj: 99/14, 27/15, 124/12) i Zakon o tržištu

toplinske energije (Narodne novine broj: 80/13, 14/14, 102/14, 95/15, 76/18 i 86/19-dalje:ZTTE).

19. Primjenom navedenog Pravilnika, temeljenog na zakonskim odredbama ZTTE-a, Ugovor o potrošnji toplinske energije broj: 115/2014 dana 01. veljače 2014., obvezuje tuženike, kao krajnje korisnike tužiteljeve usluge, koju su tuženici dužni tužitelju platiti.

20. Međutim, tuženici su prigovarali tužiteljevim računima (mailovi na listu 247 spisa), a na koje prigovore nisu dobili odgovor u roku od 15 dana, a kako je to određeno člankom 15. st. 1. i 2. Općih uvjeta za isporuku toplinske energije (Narodne novine broj: 35/2014, 129/2015-dalje:Opći uvjeti.)

21. Prema čl.15. st.1. i 2. Općih uvjeta važećih u spornom razdoblju, krajnji kupac koji se toplinskom energijom opskrbljuje iz centralnog toplinskog sustava može djelomično ili u cijelosti pisanim putem osporiti račun u roku od 15 dana od dana izdavanja računa, a nesporni dio računa dužan je platiti u roku dospijeća; prigovor se podnosi kupcu toplinske energije koji je dužan odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana primitka prigovora.

22. Stoga je održan na snazi platni nalog iz pobijanog rješenja o ovrsi za iznos od 1.107,49 eura, uz zateznu kamatu, prema čl.29. st.2. ZOO-a, tekuću na navedeni iznos od donošenja ove presude pa do isplate.

23. Iskaz svjedoka Mladena Vukovića, sud posebno ne obrazlaže jer isti nije imao saznanja o relevantnim činjenicama u ovom sporu.

24. Također sud posebno ne obrazlaže iskaz tuženika Zorana Sveteca jer je tužiteljeva tražbina dokumentirana priležećom dokumentacijom.

25. Budući da je tužitelj povukao tužbu sa dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 181,20 eura, ukinut je platni nalog iz pobijanog rješenja o ovrsi u tom dijelu i utvrđeno je da je tužba tužitelja povučena.

26. Također je ukinut i platni nalog u dijelu koji se odnosi na troškove ovršnog postupka jer je povodom prigovora protiv pobijanog rješenja o ovrsi, ovaj postupak proveden kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, dakle, kao parnični postupak u kojem je objedinjen i trošak nastao kod javnog bilježnika.

27. Prema odredbi članka 164. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25-dalje:ZPP-a), sud o naknadi troškova odlučuje u odluci kojom se završava postupak. Odredbom članka 451. stavak 3. ZPP-a, propisano je da sud odlučuje održava li se platni nalog u cijelosti ili djelomično na snazi ili se ukida, ali ne i odluka o naknadi troška u ovršnom postupku. O naknadi cjelokupnog troška postupka sud odlučuje u odluci o glavnoj stvari kojom se postupak završava. Nadalje, platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi zamjenjuje tužbu (čl.446. st.1. i čl.449. st.1. ZPP-a). Dakle, ne radi se o dva zasebna postupka,

ovršnom i parničnom, već je ovršni postupak, po ispunjenju zakonskih uvjeta (postupanje po odredbi čl.58. st.2. OZ-a), prerastao u parnični postupak.

28. Odluku o troškovima ovog postupka, sud je donio temeljem čl.154. st.2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25-dalje:ZPP-a), primjenjujući važeću Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23 i 107/25).

29. Tužitelju je, kao trošak koji je bio potreban za vođenje ovog postupka u smislu čl.155. ZPP-a, priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu (sada tužbe) u iznosu od 150,00 eura prema Tbr.11.1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu 10. 9. 2026. i 21. 10. 2026., svaki u iznosu od 150,00 eura prema Tbr. 9.1. Tarife, te trošak sastava obrazloženih podnesaka od 10. 9. 2024. i 7. 3. 2025., svaki u iznosu od 150,00 eura, prema Tbr. 8.1. Tarife, a što uz PDV 25% prema Tbr. 46. Tarife iznosi 937,50 eura. Uz navedeno, tužitelju je priznat i traženi trošak javnog bilježnika u iznosu od 29,13 eura, a što čini ukupni trošak tužitelja u iznosu od 966,63 eura.

29.1. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 2. 9. 2024., 7. 10. 2024. i 23. 9. 2025. jer isti nije bio nužan za vođenje ovog postupka.

30. Uzevši u obzir da je tužitelj uspio s pravnom osnovom u cijelosti (100%) i u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva 86% jer je povukao tužbu sa dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 181,20 eura, uspjeh tužitelja u ovom postupku je 93% u kojem omjeru je dosuđen trošak tužitelju u iznosu od 898,96 eura, uz zatezne kamate od dana presuđenja pa do isplate, primjenom čl.151. st.3. ZPP-a i platež solidarno naložen tuženicima.

U Ivancu, 25. studenoga 2026.

Sutkinja
Nataša Sever

NATAŠA SEVER

Elektronički potpisano: 25.11.2026T14:53:57 (UTC:2026-11-25T13:53:57Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 0fab3008-b703-48cd-9069-56c17ec87d4e
Općinski sud u Varaždinu

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u tri primjerka, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. ZPP-a, osim zbog povrede iz čl.354. st.2. t.3. ZPP-a.

Dostaviti:

1. Ivo Pavliček, odvjetnik iz Varaždina
2. Bojana Marčelan, odvjetnica iz Varaždina

Broj zapisa: **9-30890-a2aec**

Kontrolni broj: **06fc9-44894-29141**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.